

Sygn. akt V U 207/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2019 r. w Legnicy

sprawy z wniosku O. C. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o rekompensatę z tytułu pracy w szczególnych warunkach

na skutek odwołania O. C. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 22 lutego 2019 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Regina Stępień

Sygn. akt V U 207/19

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 22 lutego 2019r. znak: (...) odmówił O. C. (1) prawa do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, iż ubezpieczony nie spełnił przesłanek do przyznania rekompensaty, albowiem wobec wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach udowodnił jedynie 3 lata, 5 miesięcy i 28 dni.. Nie uwzględnił do tych okresów zatrudnienia wnioskodawcy w (...) S.A. Oddział (...)od 1 lutego 1981r. do 1 lipca 1985r. na stanowisku kierownika oddziału (...) oraz od 1 października 1987r. do 16 lutego 1997r. na stanowisku kierownika wydziału (...). Wskazując w uzasadnieniu, iż praca, którą w tych okresach wykonywała nie była praca polegającą na bezpośrednim dozorze nad pracownikami wykonującymi prace w szczególnych warunkach. Decyzję tę organ rentowy wydał w oparciu o art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych oraz przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Odwołanie od tej decyzji wniósł O. C. (2).Domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do rekompensaty. Podniósł, iż decyzja organu rentowego jest błędna bowiem do okresów pracy w szczególnych warunkach winno zostać mu uwzględnione zatrudnienie od w (...) S.A Oddział (...) od 1 października 1987r. do 16 lutego 1997r. na stanowiskach: kierownika Oddziału (...), kierownika Oddziału w Wydziale (...) oraz kierownika Wydziału (...) i

Kierownika Wydziału (...). Wskazywał, iż wykonywał prace w szczególnych warunkach ujęte w Wykazie A, dziale XIV pkt 24 – Załącznika do rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r. – bowiem stale i w pełnym wymiarze czasu pracy sprawował nadzór nad pracami, które są pracami w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu powołał te same okoliczności, które zostały wskazane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Dodał przy tym, iż charakter pracy wnioskodawcy w spornym okresie został już oceniony przez Sąd Okręgowy w Legnicy, który wyrokiem z 16 lutego 2016r. w sprawie V U 947/15 oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił:

Wnioskodawca O. C. (1) urodził się (...)

Decyzja z 22 lutego 2019r., po rozpoznaniu wniosku z 28 stycznia 2019r. organ rentowy przyznał mu prawo do emerytury w wieku powszechnym od 29 stycznia 2019r.

Odmówił przy tym prawa rekompensaty, wskazując, iż wnioskodawca udowodnił jedynie 3 lata 5 miesięcy i 28 dni okresów pracy w szczególnych warunkach

/bezsporne/

Wnioskodawca był zatrudniony zatrudnienie w (...)S.A. Oddział (...) w G. od 4 sierpnia 1977r. do 16 lutego 1997r., w tym:

1) **od 1 lutego 1981r. do 30 września 1987r.** jako Kierownik Oddziału (...), Kierownik Oddziału - w Wydziale (...); przy czym w okresie od 2 lipca 1985r. do 30 września 1987r. korzystał z urlopu bezpłatnego, pracując na kontrakcie zagranicznym w Iraku w okresie od 2 lipca 1985r. do 6 lipca 1987r.,

W okresie tego zatrudnienia do jego obowiązków należała m.in. kontrola właściwej eksploatacji, konserwacji i napraw urządzeń automatyki i aparatury kontrolno-pomiarowej na przypisanych mu obiektach Huty, ustalenie zakresu obowiązków i odpowiedzialności dla bezpośrednio podległych mu pracowników, nadzór i kontrola pracy poszczególnych brygad eksploatacyjno-remontowych, ścisła współpraca z Wydziałami produkcyjnymi w zakresie eksploatacji aparatury kontrolno -pomiarowej i automatyki, realizacja wniosków i uchwał uzgodnionych na naradach produkcyjnych i odprawach wydziałowych, zlecenie przedsiębiorstwom obcym w porozumieniu z kierownictwem wydziału prac z zakresu zainstalowania nowych urządzeń pomiarowych, remontów kapitalnych oraz kontrola ich wykonania, opracowywanie instrukcji stanowiskowych dla pracowników zatrudnionych w oddziale, opracowywanie planów i składanie zamówień na materiały, części zamienne i narzędzia niezbędne do właściwego prowadzenia działalności eksploatacyjno-remontowej, nadzór i kontrola w zakresie terminów i jakości wykonywanych prac eksploatacyjno-remontowych swojego oddziału, udzielanie instruktażu i porad technicznych pracownikom oddziału w zakresie wykonywania przez nich obowiązków, zatrudnianie pracowników zgodnie z ich kwalifikacjami, analizowanie procesów technologicznych i wysuwanie koncepcji w zakresie automatyki i pomiarów, wykonywanie poleceń wynikających z zarządzeń inspekcji pracy i społecznego inspektora pracy, uczestniczenie w komisjach dokonujących odbioru technicznego nowej aparatury i urządzeń pomiarowych, zatwierdzanie dowodów RW, kontrola zleceń miesięcznych oraz dowodów RW i przepustek materiałowych, udział w opracowywaniu i realizacji planów postępu technicznego w zakresie udoskonalania remontów oraz nadzoru i pomocy przy realizacji wniosków racjonalizatorskich zgłoszonych przez podległych sobie pracowników, opracowywanie i przedkładanie Kierownikowi Wydziału wniosków o przeszerogowanie podległych pracowników, o przyznanie premii, nagród, wyróżnień, opinii, wniosków o zwolnienie lub przeniesienie na inne stanowisko pracy, kompletowanie oraz aktualizacji dokumentacji techniczno-ruchowej powierzonych urządzeń akp i automatyki, prowadzenie stałego instruktażu pracowników, przeprowadzanie szkoleń podległych pracowników, w szczególności wstępnych i okresowych, prowadzenie kart badań okresowych, kart kontrolnych bhp wg aktualnie obowiązujących przepisów.

Oddział (...), którego kierownikiem był wnioskodawca, zajmował się konserwacją i usuwaniem usterek urządzeń automatyki na wydziałach produkcyjnych. Był to oddział, który składał się z 4 brygad, pracujących na 3 zmiany. Brygadami kierowali brygadziści, którzy bezpośrednio nadzorowali pracę podległych sobie pracowników i wydawali im polecenia. Zadania do wykonania brygadziści otrzymywali od mistrzów i kierownika oddziału. Mistrzów na oddziale było 2. Mistrzowie oraz kierownik oddziału pracowali na I zmianie, chyba że wystąpiła sytuacja awaryjna. Każdy mistrz miał w nadzorze 2 brygady. W oddziale którego kierownikiem był wnioskodawca, pracowało ok. 30 - 40 pracowników. Wnioskodawca jako kierownik oddziału każdego dnia rano uczestniczył w odprawach, które trwały od 15 do 45 minut, na których omawiano problemy techniczne, technologiczne, ludzkie, zaopatrzeniowe. Z biura wychodził i robił wizytacje w zależności od zadań i tego, jakie problemy bieżące się pojawiały. Jeżeli były to istotne sprawy, to był też przy brygadach, wyjaśniał problem i nadzorował wykonanie. Kierownik oddziału miał bezpośredni kontakt z kierownikiem służb technicznych np. kierownikiem elektrorafinacji, kierownikiem wydziału kwasu siarkowego. Były to osoby, które prowadziły bezpośrednio proces technologiczny. Odbywał wszelkie narady z przełożonymi, ze służbami technicznymi, zajmował się sprawami zaopatrzeniowymi, tj. składaniem zamówień, planowaniem remontów, oraz sprawami pracowniczymi, tj. prowadzeniem ewidencji czasu pracy, rozliczaniem czasu pracy, planowaniem zastępstw. Nad pracownikami sprawował nadzór organizacyjny polegający m.in. na sprawdzeniu ich obecności, kwalifikacji, szkoleń. Prowadził też wizje lokalne. Bezpośredni dozór wnioskodawcy nad pracownikami na hali polegał na wizytacji na poszczególnych stanowiskach. Sprawdzał wówczas, czy praca jest wykonywana zgodnie z dokumentacją i jaki jest stopień zaawansowania prac. Robił to osobiście przy okazji spraw trudnych technicznie lub poważnych z uwagi na bezpieczeństwo. Zdarzało się, że czasami częściej osobiście dozorował pracowników, co miało miejsce wówczas, gdy na danej zmianie nie było mistrza.

2) **od 1 października 1987r. do 16 lutego 1997r.** jako Kierownik Wydziału (...). Głównym obowiązkiem wnioskodawcy jako Kierownika Wydziału było utrzymanie prawidłowego funkcjonowania systemów automatyki przemysłowej na wydziałach produkcyjnych Huty. Jego obowiązki były podobne do obowiązków Kierownika Oddziału, z tym, że obejmowały organizacyjnie większy obszar. Wnioskodawcy podlegało bezpośrednio dwóch kierowników oddziałów, którym zlecał część zadań do wykonania. Pracownicy nadzorowanego wydziału, których w początkowym okresie było ok. 60-ciu, a następnie ok. 120-stu, wykonywali prace związane z remontami, konserwacją, usuwaniem awarii i usterek przemysłowej aparatury kontrolno-pomiarowej, kalibracją przetworników pomiarowych, serwisowaniem i regulacją gazowych palników przemysłowych, naprawą i regulacją zaworów automatycznych, kalibracją wag przemysłowych. Prace tych pracowników bezpośrednio nadzorowali brygadziści i mistrzowie zmianowi, pośrednio kierownicy oddziałów. Wykonując obowiązki Kierownika Wydziału ubezpieczony przebywał na działach produkcyjnych Huty i osobiście nadzorował prace pracowników produkcyjnych tylko w ważniejszych pod względem technologicznym bądź z uwagi na bezpieczeństwo osób i mienia sprawach.

Dowody:

- akta emerytalne: świadectwa pracy, k.7,
- akta kap. pocz.: zaświadczenie k.6, Rp-7 k.10, i 12, rozliczenie kontraktu k.11 i 18, zaświadczenia o pracy na kontrakcie k.16,
- akta osobowe wnioskodawcy: umowy o pracę i angaże, k.18-34, 8-12,6-7, - rozliczenie pracy na kontrakcie
- akta V U 947/15: charakterystyki stanowisk pracy k.20
- zeznania świadków (e-protokół z 13.11.2019r. k.30-32): P. C. 00:09:15-00:23:40, E. D. 00:23:40-00:38:32, C. H. 00:38:32-00:49:27, J. K. 00:50:35-01:06:52,
- wyjaśnienia wnioskodawcy (e-protokół jw.) – 01:06:52-01:31:10

Sąd zważył:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (t.jedn.: Dz.U. z 2015.965 ze zm.), rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 2).

W myśl art. 23 cyt. ustawy, ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę. Rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 2).

Rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury (a w niniejszej sprawie – prawo do rekompensaty), ustala się na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.8.43 ze zm.). Rozporządzenie to stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia (§ 1 ust. 1). Z kolei w myśl § 2 ust. 1 tego rozporządzenia – okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W rozpoznawanej sprawie kwestią sporną było, czy wnioskodawczyni posiada co najmniej 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach uprawniający go do rekompensaty w myśl cyt. wyżej przepisów ustawy o emeryturach pomostowych.

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszym postępowaniu, w szczególności zawarte w aktach - emerytalnych i kapitału początkowego świadectwa pracy; zaświadczenie, dokumenty Rp-7 rozliczenie kontraktu, zaświadczenia o pracy na kontrakcie oraz w aktach osobowych e wnioskodawcy umowy o pracę i angaże, rozliczenie pracy na kontrakcie, a nadto w aktach V U 947/15: charakterystyki stanowisk pracy w powiązaniu z zeznaniami świadków: P. C., E. D., C. H., i J. K. i wyjaśnieniami wnioskodawcy nie pozwoliły na uznanie, że wnioskodawca spełnia warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Nie można bowiem jako takich uznać wnioskowanych przez ubezpieczonego okresów pracy na stanowiskach kierownika Oddziału (...) kierownika Oddziału w Wydziale (...) oraz kierownika Wydziału (...) i Kierownika Wydziału (...). Nadzór jaki wnioskodawca sprawował nie był nadzorem bezpośrednim.

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w wykazie A, w dziale XIV - „Prace różne”, w pkt 24 wymienia jako pracę w szczególnych warunkach - kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. W orzecznictwie przyjmuje się, że uznanie czynności ogólnie pojętej kontroli oraz dozoru inżynieryjno-technicznego za pracę w szczególnych warunkach zależy od spełnienia łącznie dwóch przesłanek. Po pierwsze - dozór ten musi być sprawowany na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie A, co jednocześnie nie wyklucza możliwości zatrudnienia na takim oddziale osoby niewykonywającej prac w warunkach szczególnych, jednakże dominować powinni pracownicy zajmujący stanowiska objęte wykazem A. Po drugie - dozór ten musi być dozorem inżynieryjno-technicznym, czyli dozorem specjalistycznym, a nie „zwykłym” dozorem wykonywanym w ramach pracowniczego podporządkowania kierownictwu pracodawcy oraz musi być sprawowany bezpośrednio, tj. osobiście, w konkretnym środowisku pracy odznaczającym się występowaniem warunków szczególnych. Tylko takie sprawowanie kontroli - nadzoru jest pracą wykonywaną w warunkach bezpośrednio narażających na szkodliwe dla zdrowia czynniki, ujętą w punkcie 24 Działu

XIV wykazu A ww. rozporządzenia (por. wyrok SN z 2 października 2013r., II UK 69/13 oraz wyrok SN z 3 grudnia 2013r., I UK 184/13). Jeśli nadzór spełnia te dwa warunki, a nadto wykonywany jest stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku związanym z określoną w wykazie kontrolą lub dozorem inżynieryjno-technicznym, to okres wykonywania tej pracy jest okresem uzasadniającym prawo do świadczeń na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu, niezależnie od tego ile czasu pracownik poświęca na bezpośredni dozór pracowników, a ile na inne czynności administracyjno-biurowe (sporządzenie dokumentacji, prace biurowe, planowane zleceń produkcyjnych, ustalanie podziału pracy dla pracowników), ściśle związane ze sprawowanym dozorem i stanowiące jego integralną część. Pamiętać jednak należy, że czym innym jest wykonywanie czynności administracyjno-biurowych ściśle związanych ze sprawowaniem dozoru inżynieryjno-technicznego, a czym innym wykonywanie w ramach zakresu obowiązków również innych czynności, niemających związku z wykonywaniem bezpośredniego dozoru nad procesem produkcji. Wykonywanie takich czynności w ramach zakresu obowiązków na danym stanowisku pracy uniemożliwia sprawowanie dozoru stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a w konsekwencji wyłącza zaliczenie takiego okresu zatrudnienia do pracy w szczególnych warunkach (por. wyrok SN z 24 września 2009 r., II UK 31/09)

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy oraz mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym wynikający się z niego schemat organizacyjny pracy wnioskodawcy Sąd uznał, iż w spornym okresie wnioskodawca nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach ujętej w dziale XIV, poz. 24 wykazu A, która uprawniałaby go do rekompensaty. Wynika to w szczególności z analizy charakteru pracy wnioskodawcy na stanowisku Kierownika Wydziału(...), którą wnioskodawca wykonywał w okresie od 1 października 1987r. do 16 lutego 1997r. Jak wynika z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków oraz z przesłuchania samego wnioskodawcy, zakres obowiązków wnioskodawcy na tym stanowisku był bardzo szeroki. Wnioskodawca odpowiedzialny był za całość prac mających na celu utrzymanie prawidłowego funkcjonowania systemów automatyki przemysłowej na wydziałach produkcyjnych Huty, za całość prac, które wykonywali pracownicy Wydziału (...), współpracę z kierownikami innych wydziałów. Była to odpowiedzialność zarówno organizacyjna, ale także i koordynacyjna oraz koncepcyjna. Zadania wnioskodawcy na tym stanowisku można określić jako zadania nadzoru wyższego szczebla, a nie bezpośredniego nadzoru nad pracownikami produkcyjnymi na hali. Taki nadzór sprawowali bowiem brygadziści, mistrzowie, a pośrednio także kierownicy oddziałów. Jak podał sam wnioskodawca, gdy pełnił funkcję Kierownika Wydziału, podlegało mu dwóch kierowników oddziałów, których prace nadzorował bezpośrednio. Na nich to cedował obowiązki i z wykonania obowiązków tych rozliczał. Odnosząc się do kwestii bezpośredniego nadzoru nad stanowiskami pracy w szczególnych warunkach w tym okresie wnioskodawca zeznał, iż jego dozór nad pracownikami produkcyjnymi na hali polegał na jego obecności przy pracach poważniejszych, tj. trudniejszych technologicznie bądź z uwagi na bezpieczeństwo osób i mienia. Tak samo charakter pracy ubezpieczonego opisywali w/w świadkowie. Praca zaś Kierownika Wydziału obejmowała swym zasięgiem znacznie większy obszar działania, łączący się też z większą odpowiedzialnością. W jej ramach - jakkolwiek można wnioskodawcy przypisać wykonywanie nadzoru organizacyjnego - to jednak nie ma żadnych podstaw, by uznać, że wnioskodawca sprawował też bezpośredni dozór inżynieryjno-techniczny i to osobiście i w pełnym wymiarze czasu pracy, tj. 8 godzin dziennie, nad pracownikami zatrudnionymi na stanowiskach robotniczych w warunkach bezpośrednio narażających na szkodliwe dla zdrowia czynniki. Nawet jeśli wnioskodawca osobiście dozorował niektóre prace części podległych mu pośrednio pracowników produkcyjnych, to czas, jaki na to poświęcał był na tyle niewielki, że nie uzasadniał uznania, iż była to praca w pełnym wymiarze. A tylko taka praca - tj. świadczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy mogłaby uzasadniać słuszność roszczenia ubezpieczonego. Biorąc zaś pod uwagę obowiązki organizacyjno-koordynacyjne Kierownika Wydziału, takie jak np. konieczność opracowywania określonych strategii, koncepcji, planów, dokonywania uzgodnień z kierownikami oddziałów czy innych wydziałów, z przełożonymi, czy jego obowiązki o charakterze zaopatrzeniowym i czuwania nad gospodarką materiałową całego Wydziału, jak również czas potrzebny na wykonanie tych obowiązków, stwierdzić należy, iż wnioskodawca wypełniając ww. obowiązki nie miał możliwości pełnienia stałego i bezpośredniego nadzoru nad pracownikami zatrudnionymi na hali przy pracach, które wedle wykazu A zaliczane są do prac w szczególnych warunkach. Pracy w szczególnych warunkach nie można przy tym wywodzić z samego faktu zlokalizowania pomieszczenia biurowego wnioskodawcy w pobliżu wydziału /oddziału, na którym wykonywane były prace w warunkach szkodliwych dla zdrowia. Pracami bowiem w szczególnych warunkach są prace ściśle określone w

wykazie A i B rozporządzenia z 1983r., a nie jakiegokolwiek prace wykonywane w narażeniu na czynniki szkodliwe dla zdrowia lub samo przebywanie w pobliżu miejsc, gdzie emitowane są tego typu czynniki.

W ocenie Sądu charakter pracy wnioskodawcy na stanowisku Kierownika Wydziału, jaki wyłonił się z osobowego materiału dowodowego oraz z charakterystyki tego stanowiska dokonanej przez pracodawcę wnioskodawcy a zawartej na k. 20 akt sprawy V U 947/15, jak również schemat organizacyjny tej pracy, wyklucza, w ocenie Sądu, możliwość uznania ww. pracy za pracę w szczególnych warunkach w ujęciu określonym w poz. 24 w dziale XIV wykazu A cyt. wyżej rozporządzenia. Tym samym nie było możliwe zaliczenie okresu tej pracy, wynoszącego do pracy w szczególnych warunkach. Dotyczy to również okresu pracy wnioskodawcy na stanowisku Kierownika Oddziału (...), Kierownika Oddziału - w Wydziale (...). Okres ten nie może zostać uznany za okres pracy w szczególnych warunkach przy sprawowaniu kontroli międzyoperacyjnej, kontroli jakości produkcji i usług oraz dozoru inżyniersko-technicznego na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Z dowodu w postaci zakresu obowiązków ubezpieczonego na stanowisku Kierownika Oddziału zawartego w jego aktach osobowych oraz z zeznań świadków i wyjaśnień wnioskodawcy wynika, że bezpośredni nadzór nad stanowiskami robotniczymi ubezpieczony również wykonywał w niewielkim zakresie - tj. tylko przy okazji spraw ważnych wymagających jego osobistego zaangażowania i na pewno nie zajmowało to pełnego dnia pracy zważywszy, że miał do wykonania także inne liczne obowiązki o charakterze organizacyjnym i koordynacyjnym, a podlegało mu dwóch mistrzów zmianowych nadzorujących bezpośrednio po dwie brygady.

W konsekwencji powyższych ustaleń Sąd uznał, że wnioskodawca nie udowodnił okresu co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach i z tych też względów, na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił jako nieuzasadnione.

Regina Stępień